

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 94

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 2 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
99.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de valorificare a masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 715/2017	2–7
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
32.	— Ordin al președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 123/2022 privind componența Comitetului de audit	8
	ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
	Hotărârea din 16 februarie 2021 în Cauza Negulescu împotriva României	9–15
	★	
	Opinia comună parțial separată a judecătorilor Pastor Vilanova și Schukking	16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului de valorificare a masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 715/2017

Având în vedere art. 60 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul de valorificare a masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 715/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 13 octombrie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, literele f), q), u) și v) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) *garanție de contractare* — garanția care se constituie de către operatorul economic, la înscrierea la licitație, în scopul de a garanta organizatorului că va încheia contractul pentru volumul de masă lemnoasă pe picior/lemn fasonat adjudecat, că va plăti și exploata masa lemnoasă pe picior, respectiv că va plăti și va ridica lemnul fasonat, conform contractului încheiat între părți; garanția de contractare se constituie, la dispoziția vânzătorului, în cuantum de 5% din valoarea, fără TVA, a volumului pentru care se înscrie la licitație;

„q) *preț de pornire la licitație/negociere*, denumit în continuare *preț de pornire* — prețul stabilit de organizatorul licitației/negocierii, în conformitate cu prevederile prezentului regulament; pentru masa lemnoasă, stabilirea acestui preț se face pornind de la prețul de APV, exprimat în lei/mc, volum brut, fără TVA; prețul de pornire la licitație/negociere pentru grupajele de partizi se stabilește pe grupaj, ca medie a prețurilor de pornire ale partizilor componente, ponderate cu volumele acestora; prețul de adjudecare al grupajului se defalcă pe partizi corespunzător creșterii obținute prin licitație/negociere; în cazul lemnului fasonat, prețul de pornire la licitație/negociere se fundamentează pe principiile economiei de piață, corelat cu condiția de livrare, pe fiecare lot/piesă personalizată, pentru volumul brut; pentru masa lemnoasă care nu se adjudecă la o procedură de valorificare, organizată potrivit prevederilor prezentului regulament, prețul de pornire se poate modifica prin scăderea nivelului acestuia față de nivelul de la procedura anterioară, dar nu poate fi mai mic decât nivelul prețului de APV; pentru masa lemnoasă care nu se adjudecă la o procedură de valorificare, organizată potrivit prevederilor prezentului regulament, prețul de pornire se poate modifica prin scăderea nivelului acestuia față de nivelul de la procedura anterioară, în condiții de piață, inclusiv sub prețul de APV, în limitele spațiului de negociere aprobat de către organizatorul licitației;

„u) *produse accidentale suprapuse* — arbori afectați de factori biotici și abiotici în perioada cuprinsă între adjudecare și reprimirea parchetului în cazul partizilor exploatare pe picior sau prin prestări servicii, respectiv în perioada cuprinsă între autorizare și reprimirea parchetului în cazul partizilor exploatare cu forțele proprii ale administratorului fondului forestier proprietate publică;

„v) *reprezentant al operatorului economic* — persoana fizică investită cu atribuții de administrator sau lichidator ales, numit sau desemnat într-un alt mod, al cărui nume este înscris în

registrul de stat unde este înregistrată persoana juridică sau împuternicitul acesteia prin înscris semnat în original de reprezentantul operatorului economic, inclusiv prin semnătură electronică;”.

2. La articolul 3 alineatul (2), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) partizile de produse secundare și de igienă la care exploatarea se realizează în ordinea prevăzută la art. 59 alin. (5¹) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) procentele de valorificare ca lemn fasonat stabilite prin Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”.

3. La articolul 3, alineatul (4) se abrogă.

4. La articolul 3, alineatele (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Partizile rămase neadjudicate după parcurgerea a două licitații și a unei negocieri, cele care au făcut obiectul contractelor de vânzare reziliate, precum și partizile care au fost adjudecate, dar nu a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare în termenul stabilit prin caietul de sarcini se pot exploata în regie proprie, cu forțe proprii sau prin prestări servicii cu operatori economici atestați pentru lucrări de exploatare forestieră.

(8) Produsele extraordinare, astfel cum sunt definite de Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, cu modificările și completările ulterioare, se valorifică de administratorii fondului forestier proprietate publică, de regulă, ca lemn fasonat. Exploatarea masei lemnoase care constituie aceste produse se face de către operatori economici atestați pentru activitatea de exploatare forestieră și care concomitent îndeplinesc, după caz, exigențele prevăzute de legislația specifică domeniilor: energie electrică, gaze naturale, petrol, căi de transport, inclusiv forestiere. În cazul rețelelor de transport și distribuție a energiei electrice, gazelor naturale, petrolului, al căilor de transport rutiere și feroviare, exploatarea produselor extraordinare se realizează de către operatorii economici atestați pentru lucrări de exploatare forestiere care au încheiat contracte de prestări servicii cu titularii de autorizații și licențe, conform legislației în vigoare, aceștia putând fi titulari ai autorizațiilor de exploatare.”

5. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Hotărârea privind modul de valorificare a masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică a unei unități administrativ-teritoriale ca «masă lemnoasă pe picior» sau ca «lemn fasonat» se ia de către consiliul de administrație al regiei publice locale sau, după caz, de către consiliul local.”

6. La articolul 5 alineatul (1), partea introductivă și litera i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Volumul de masă lemnoasă care se recoltează anual din fondul forestier proprietate publică a unei unități administrativ-teritoriale se propune, în condițiile legii, de către ocolul silvic care administrează/asigură serviciile silvice, în baza

prevederilor amenajamentelor silvice și în condițiile prevăzute la art. 59 din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se aprobă prin hotărâre a consiliului local. La stabilirea acestui volum se vor urmări:

.....
i) problemele create de existența unor litigii sau hotărâri judecătorești executorii.”

7. La articolul 6 alineatul (2), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) problemele create de existența unor litigii sau hotărâri judecătorești executorii.”

8. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Un operator economic/grup de operatori economici poate cumpăra la licitație publică/negociere materiale lemnoase rezultate din produse principale sau accidentale I, sub formă de lemn de lucru rotund fasonat la drum auto, provenit din fondul forestier proprietate publică, dacă la momentul organizării procedurii de licitație/negociere îndeplinește condițiile prevăzute de art. 60 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

9. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În perioada 1 septembrie—15 octombrie, Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin comitetele directoare ale unităților din cadrul acesteia, Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură «Marin Drăcea», prin comitetul de direcție al acesteia, respectiv Regia Autonomă «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», prin consiliul de administrație al acesteia, aprobă lista partizilor ce urmează a fi exploatate în anul calendaristic următor; în lista de partizi se pot include și partizi constituite în arborete care urmează să facă obiectul planurilor decenale de recoltare, pentru situația în care în ocolul silvic se desfășoară lucrări de amenajare a pădurilor, dar nu a fost organizată ședința de preavizare a soluțiilor tehnice — Conferința a II-a de amenajare; informațiile despre aceste arborete sunt transmise, în scris, ocolului silvic de către proiectantul lucrărilor de amenajare a pădurilor; autorizarea spre exploatare a acestor partizi poate fi făcută numai după emiterea actului administrativ de mediu, cu excepția partizilor constituite pentru lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor, care pot fi autorizate și înainte.”

10. La articolul 10 alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) conținutul-cadru al caietului de sarcini pentru licitațiile/negocierile care se vor organiza pentru vânzarea masei lemnoase, care cuprinde cel puțin informații privind: organizarea și desfășurarea licitației/negocierii; lista partizilor și loturilor/pieselor de lemn fasonat; grupajele de partizi; proiectul contractului de vânzare a masei lemnoase/lemnului fasonat; actele normative aplicabile; formularea, înregistrarea și soluționarea contestațiilor cu privire la preselectie și/sau licitație/negociere, precum și clauze minimale care trebuie cuprinse în contractul de vânzare a masei lemnoase;”.

11. La articolul 10 alineatul (2¹), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) valabilitatea contractelor de vânzare-cumpărare, cu posibilitatea prelungirii în situații de forță majoră sau situații obiective care împiedică desfășurarea normală a procesului de exploatare forestieră, constatate în condițiile reglementărilor legale în vigoare;

c) cazurile de forță majoră sau situațiile obiective care împiedică desfășurarea normală a procesului de exploatare forestieră, înregistrate în SUMAL 2.0 potrivit reglementărilor legale și care exonerează părțile, în condițiile legii, de obligații contractuale care rezidă din efectele înregistrate pe durata de acțiune a acestora;”.

12. La articolul 10 alineatul (4), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) imposibilitatea recoltării și/sau transportării masei lemnoase cauzată de forța majoră, constatată în condițiile legii, de calamități naturale, precum și de fenomene climatice extreme;”.

13. La articolul 11, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Din lista prevăzută la art. 10 alin. (1), din partizile de produse principale care urmează a fi exploatate în anul calendaristic următor, entitățile prevăzute la art. 3 alin. (1) pot stabili partizile al căror volum însumează cel mult 20% din volumul produselor principale cumulată cu cel al produselor accidentale precomptabile cuprinse în această listă; volumul astfel stabilit constituie rezerva de masă lemnoasă pentru precomptarea produselor accidentale I în scopul încadrării în volumul maxim ce se poate recolta anual ca produse principale conform prevederilor art. 59 alin. (2) și (3) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

.....
(3) În lista de partizi prevăzută la alin. (2) se pot include și partizi constituite în arborete care urmează să facă obiectul planurilor decenale de recoltare, pentru situația în care în ocolul silvic se desfășoară lucrări de amenajare a pădurilor, dar nu a fost organizată ședința de preavizare a soluțiilor tehnice — Conferința a II-a de amenajare; informațiile despre aceste arborete sunt transmise, în scris, ocolului silvic de către proiectantul lucrărilor de amenajare a pădurilor; autorizarea spre exploatare a acestor partizi poate fi făcută numai după emiterea actului administrativ de mediu, cu excepția partizilor constituite pentru lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor, care pot fi autorizate și înainte.”

14. La articolul 12, literele a)—c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) licitație cu strigare, cu participarea operatorilor economici în sala de licitație și/sau online, în sistem de audio/videoconferință;

b) licitație în plic închis cu participarea operatorilor economici în sala de licitație și/sau online, în sistem de audio/videoconferință;

c) licitație mixtă cu participarea operatorilor economici în sala de licitație și/sau online, în sistem de audio/videoconferință;”.

15. La articolul 14, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La licitația principală prevăzută la alin. (1), administratorii fondului forestier proprietate publică a statului oferă spre vânzare masă lemnoasă în procent de minimum 60% din volumul de masă lemnoasă stabilit a fi valorificat ca masă lemnoasă pe picior. Volumul din partizile care constituie rezerva nu va fi oferit la licitația principală.”

16. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Licitațiile ulterioare licitației principale organizate pentru vânzarea masei lemnoase sunt licitații intermediare.”

17. La articolul 15, alineatul (3) se abrogă.

18. La articolul 18, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Lotul de lemn fasonat se constituie dintr-un singur sortiment industrial și o singură specie, cu excepția cazului în care sortimentul este «lemn de foc» sau «lemn rotund plăci/celuloză» și sortimentele de lemn pentru celuloză, caz în care lotul poate avea mai multe specii, dar încadrate pe următoarele grupe: diverse specii de foioase tari, diverse specii de foioase moi, diverse specii de rășinoase; în scopul asigurării accesului la resursa de lemn fasonat, organizatorii licitațiilor pot hotărî ca loturile să se dimensioneze și în funcție de necesitățile

persoanelor fizice, persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale și întreprinderilor familiale care nu desfășoară activitate economică în sensul reglementărilor comunitare în domeniul ajutorului de stat, precum și ale microîntreprinderilor, la solicitarea scrisă a acestora; prin excepție, la speciile de rășinoase se pot grupa sortimente de lemn de lucru din specia brad cu sortimente din specia molid, iar la speciile de foioase se poate face gruparea sortimentelor de lemn de lucru pe grupele: diverse specii de foioase tari, diverse specii de foioase moi, numai dacă acestea nu au fost adjudecate după ce au fost oferite la cel puțin o licitație. Pentru celelalte sortimente, altele decât furnir și buștean gater, se pot constitui loturi previzionate, pe specii/grupe de specii și sortimente, ținând cont de prevederile actelor de punere în valoare constituite la nivelul unui ocol silvic în limita a maximum 500 mc/lot. În situația produselor accidentale provenite din arborete afectate de acțiunea factorilor destabilizatori biotici și abiotici, mărirea lotului de lemn fasonat poate fi de maximum 2.000 mc.”

19. La articolul 20 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) prețul de pornire la licitație și pasul de licitare, în cazul licitației publice deschise în lei/mc volum brut, fără TVA.”

20. La articolul 20, alineatele (5) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Prețul de pornire la licitație/negociere pentru masa lemnoasă din fondul forestier proprietate publică a statului se aprobă de entitățile prevăzute la art. 3 alin. (1), iar pentru masa lemnoasă din fondul forestier proprietate publică a unei unități administrativ-teritoriale se aprobă de către entitățile prevăzute la art. 4 alin. (1). Prețul de pornire se exprimă în lei/mc volum brut, fără TVA.

.....
(7) În cazul în care un lot/o piesă rămâne neadjudecat(ă), organizatorul licitației, în baza fundamentării aprobate în scris de entitățile prevăzute la art. 3 alin. (1), respectiv art. 4 alin. (1), după caz, poate diminua prețul de pornire la licitație pentru lotul/piesa respectiv(ă).”

21. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Pentru admiterea la licitație/negociere a operatorilor economici/grupurilor de operatori economici, preselecția acestora se poate organiza cu minimum 3 zile lucrătoare înainte de data desfășurării licitației principale/licitațiilor intermediare.”

22. La articolul 21 alineatul (5), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru participare la licitație/negociere, operatorul economic trebuie să depună, până la termenul prevăzut în anunțul de licitație, o cerere de înscriere, conform modelului din anexa nr. 2, care se înregistrează în registrul de corespondență al organizatorului și la care trebuie să fie anexate următoarele documente, în original sau, după caz, în copie certificată pentru conformitate cu originalul, prin semnătură, de către reprezentantul operatorului economic, după cum urmează:”

23. La articolul 21 alineatul (5¹), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) situația volumului de lemn fasonat achiziționat/procesat anual din fiecare specie și sortiment industrial de material lemnos, astfel cum este prevăzută la art. 8 alin. (2); acest document se va prezenta numai de către operatorii economici care participă la licitațiile de vânzare a lemnului fasonat.”

24. La articolul 21, după alineatul (5¹) se introduce un nou alineat, alin. (5²), cu următorul cuprins:

„(5²) Documentele prevăzute la alin. (5) lit. a), b), d) și e) pot fi accesate de către comisie și prin mijloace electronice, pe site-urile web ale emitenților acestora.”

25. La articolul 21 alineatul (6), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) prin poștă/curier, pe hârtie, până la data stabilită în anunț;”

26. La articolul 22 alineatul (2), literele a), b), i) și i¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) nu a depus/nu a transmis, prin poșta electronică, toate documentele prevăzute la art. 21 alin. (5) și (9), după caz, până la data stabilită în anunț sau documentele depuse sunt incomplete sau nu sunt certificate pentru conformitate cu originalul, după caz, sau dacă informațiile culese în condițiile art. 21 alin. (5²) conduc la una dintre situațiile prevăzute la lit. b)—g) și j);

b) are datorii restante față de administratorii fondului forestier proprietate publică a statului, precum și faptul că asociatul unic/unul din asociații operatorului economic este asociat la un operator economic/grup de operatori economici care are datorii restante față de proprietarul/administratorul fondului forestier proprietate publică; neadmiterea la licitație/negociere se face pentru masa lemnoasă/lemnul fasonat provenită/provenit din acest fond; organizatorii licitațiilor au obligația să aducă la cunoștința operatorilor economici care s-au înscris la licitație situația datoriilor înregistrate, prin afișare la sediul organizatorului licitației, până la data și ora stabilite pentru depunerea documentelor pentru preselecție sau pot acorda accesul operatorilor economici la situațiile datoriilor restante prin intermediul web site-ului. Până la încheierea procesului-verbal de preselecție, operatorul economic are posibilitatea achitării datoriilor restante;

.....
i) pentru licitațiile de masă lemnoasă, dacă a avut contracte de masă lemnoasă pe picior reziliate în ultimele 6 luni anterior datei licitației, din culpa sa, cu organizatorul licitației pentru masă lemnoasă pe picior, respectiv nu a încheiat în ultimele 6 luni anterior licitației, din culpa sa, sau a cesionat contrar prevederilor prezentului regulament contracte pentru masă lemnoasă pe picior pentru care a fost declarat adjudecatar;

i¹) pentru licitațiile de lemn fasonat, dacă a avut contracte de lemn fasonat reziliate în ultimele 6 luni anterior datei licitației, din culpa sa, cu organizatorul licitației pentru lemn fasonat, respectiv nu a încheiat în ultimele 6 luni anterior licitației, din culpa sa, sau a cesionat contrar prevederilor prezentului regulament contracte pentru lemn fasonat pentru care a fost declarat adjudecatar;”

27. La articolul 25, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Garanția de contractare constituită potrivit art. 1 lit. f) se restituie, după cum urmează:

a) lunar, în cazul contractelor de vânzare-cumpărare a masei lemnoase pe picior, la solicitarea cumpărătorului care a constituit garanția, pe perioada derulării contractului, proporțional cu masa lemnoasă plătită și transportată evidențiată în SUMAL 2.0. Garanția de contractare rămasă se restituie în termen de maximum 10 zile de la data procesului-verbal de reprimire a parchetului aprobat în SUMAL 2.0, dacă vânzătorul nu a ridicat pretenții până la acea dată;

b) la ultima livrare sau în termen de maximum 10 zile de la plata și livrarea lemnului fasonat, în cazul contractelor de vânzare-cumpărare a lemnului fasonat, dacă vânzătorul nu a ridicat pretenții până la acea dată.”

28. La articolul 25, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul masei lemnoase pe picior, garanția de contractare se restituie lunar, la solicitarea operatorului economic care a constituit garanția, în perioada derulării contractului, proporțional cu masa lemnoasă plătită și expediată, evidențiată în aplicația SUMAL 2.0.”

29. La articolul 25 alineatul (7), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) masa lemnoasă pe picior nu a fost plătită și exploatarea/lemnul fasonat nu a fost plătit și livrat, conform prevederilor contractuale, din culpa operatorului economic;”.

30. La articolul 26, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Licitațiile se desfășoară cu participarea comisiei de licitație și a reprezentanților operatorilor economici în aceeași sală. În situația în care ședința este organizată în sistem de audio/videoconferință, reprezentanții operatorilor economici pot opta pentru a fi prezenți în sală sau online.”

31. La articolul 29, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dacă pentru partida/grupajul de partizi/lotul/piesa de lemn fasonat care face obiectul licitației se face o singură ofertă, adjudecarea se poate face la respectiva licitație, numai dacă organizatorul licitației prevede această posibilitate în caietul de sarcini al licitației.”

32. La articolul 30 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) partida/grupajul de partizi/lotul/piesa de lemn fasonat pentru care se face o singură ofertă se poate adjudeca numai dacă în caietul de sarcini al licitației există o prevedere în acest sens.”

33. La articolul 30, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care sunt înregistrate cel puțin două oferte egale, care îndeplinesc condițiile de adjudecare, licitația în plic închis, pentru partida/grupajul de partizi/lotul/piesa în cauză, se transformă în licitație publică deschisă cu strigare, urmându-se procedura prevăzută la art. 29; aceasta pornește de la prețurile egale maxime deja oferite, considerate ofertă, fără pași de licitație, cu participarea numai a operatorilor economici care au făcut respectivele oferte.”

34. La articolul 31 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) etapa I: prezentarea ofertelor scrise în plic închis: comisia de licitație deschide plicurile depuse de ofertanți, în prezența participanților, face publice ofertele, înregistrează în fișa de desfășurare a licitației prețurile oferite pentru fiecare partidă/lot/piesă și întocmește lista partizilor/loturilor/pieselor ofertate care se supun licitației cu strigare; partizile/loturile/piese pentru care nu s-a făcut nicio ofertă nu pot face obiectul etapei a II-a și nu pot fi adjudecate la respectiva licitație;”.

35. La articolul 32, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) După fiecare licitație, indiferent de tipul licitației, se întocmește procesul-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației, în care se consemnează, în mod obligatoriu, următoarele: data și locul desfășurării licitației, modul de anunțare a licitației, membrii comisiei de licitație prezenți, tipul licitației, obiectul licitației, solicitanții care nu au îndeplinit condițiile de participare la licitație, termenul de încheiere a contractelor de vânzare, observații cu privire la organizarea și desfășurarea licitației.”

36. La articolul 32, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Rezultatul licitațiilor se va afișa pe site-urile unde a fost publicat anunțul de licitație și va conține elementele de identificare ale partizii/grupajului de partizi/lotului/piese de lemn fasonat, precum și prețul de adjudecare; identitatea adjudecatarului poate fi precizată doar cu acordul scris al acestuia.”

37. La articolul 34 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Preselecția pentru licitația electronică se organizează cu minimum 3 zile lucrătoare înainte de data desfășurării licitației

electronice, iar anunțul privitor la organizarea licitației va cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente.”.

38. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — Operatorul economic este admis să participe la licitația electronică dacă contravaloarea garanției de contractare și a tarifului de participare au fost încasate de organizatorul licitației cu cel puțin 60 de minute înainte de data și ora stabilite pentru începerea licitației.”

39. La articolul 41, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pe parcursul derulării procedurii de licitație electronice și după încheierea ei, vânzătorul nu are dreptul de a dezvălui identitatea ofertanților.

(3) Pe parcursul derulării procedurii de licitație electronică, vânzătorul are obligația de a comunica, instantaneu, tuturor ofertanților prețul maxim oferit.”

40. La articolul 42, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Partida/Grupajul de partizi/Lotul/Piesa de lemn rămasă/rămas neadjudecată/neadjudecat după o licitație se poate supune negocierii, organizată la data/datele prevăzută/prevăzute în anunțul de licitație/negociere, cu respectarea condițiilor de preselecție.”

41. La articolul 42 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) mai mic decât prețul de pornire stabilit pentru partida/grupajul de partizi/lotul/piesa de lemn la care nu au existat oferte la licitație;”.

42. La articolul 44, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Prețul masei lemnoase cuprinse în partida prevăzută la alin. (1), care se contractează cu titularul contractului de vânzare-cumpărare al partizii pe suprafața căreia se suprapune partida de produse accidentale, se stabilește prin negociere. Prețul rezultat din negociere nu poate fi mai mic decât prețul stabilit de entitățile prevăzute la art. 3 alin. (1) și art. 4 alin. (1) pentru partida nou-constituită.

(5) Partizilor de produse accidentale constituite potrivit prevederilor legale pentru realizarea căilor de scos—apropiat, pentru partizile autorizate la exploatare și care fac obiectul contractelor de vânzare-cumpărare a masei lemnoase, le sunt aplicabile dispozițiile alin. (1)—(4).”

43. La articolul 45, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Pentru consumul propriu al persoanelor fizice, al unităților de interes local finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat sau de la bugetul local, care nu desfășoară activitate economică în sensul reglementărilor comunitare în domeniul ajutorului de stat, precum și strict pentru consumul propriu al persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale, întreprinderilor familiale, asociațiilor și fundațiilor înființate conform legii, administratorii fondului forestier proprietate publică a statului pot să vândă în mod direct, fără licitație și fără negociere, lemn de foc, precum și lemn rotund și despicat de lucru cu diametrul la capătul gros de maximum 24 cm.”

44. La articolul 45, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) În situația în care volumul de lemn rotund de lucru prevăzut în actul de punere în valoare, dintr-o anumită specie, cu diametrul la capătul gros mai mare de 24 cm, rezultat din partizi de produse secundare, produse accidentale II și de tăieri în crâng, exploatare cu forțe proprii sau prin prestatori este mai mic de 20 mc, acesta poate fi vândut în mod direct entităților prevăzute la alin. (1), fără a mai fi necesară oferirea la licitație/negociere.

(12) Pentru consumul propriu al persoanelor fizice, al unităților de interes local finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat sau de la bugetul local, care nu desfășoară activitate economică în sensul reglementărilor comunitare în domeniul ajutorului de stat, precum și strict pentru consumul propriu al persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale, întreprinderilor familiale, asociațiilor și fundațiilor înființate conform legii, administratorii/prestatorii de servicii silvice/proprietarii fondului forestier proprietate publică a unității administrativ-teritoriale, după caz, pot să vândă în mod direct, fără licitație și fără negociere, lemn de foc, precum și lemn rotund și despicat de lucru.”

45. La articolul 45, alineatele (2)—(10) se abrogă.

46. La articolul 47, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (1) Operatorii economici care dețin certificat de atestare ca producător din industria mobilei și operatorii economici care dețin precontract de servicii de prelucrare primară a lemnului fasonat încheiat cu producătorii din industria mobilei care dețin certificat de atestare privind capacitatea de industrializare a lemnului, ofertanți la licitațiile publice prevăzute la art. 12 organizate de administratorii fondului forestier proprietate publică a statului pentru vânzarea lotului/piesei de lemn fasonat, își pot exercita dreptul de preempțiune, după cum urmează:

a) pe tot parcursul derulării acesteia, în cazul licitației cu strigare, potrivit art. 29 alin. (4):

- (i) dacă oferă un nivel de preț egal cu ultimul preț ofertat, invocând dreptul de preempțiune; sau
- (ii) minimum un pas de licitație, în situația în care nu se invocă dreptul de preempțiune;

b) imediat după deschiderea plicurilor, în cazul licitației în plic închis, potrivit art. 30 alin. (1) lit. e), licitația se transformă în licitație cu strigare, fără pas de licitație, cu participarea numai a operatorilor economici care au ofertat cel mai bun preț și a celui/celora care invocă dreptul de preempțiune;

c) în situația existenței uneia/mai multor oferte depuse de operatorii economici care dețin certificat de atestare ca producător din industria mobilei sau de operatorii economici care dețin precontract de servicii de prelucrare primară a lemnului fasonat încheiat cu producătorii din industria mobilei, prin care se invocă dreptul de preempțiune, la un nivel egal de preț cu cel mai mare preț ofertat, în situația în care niciun operator economic nu își îmbunătățește oferta, este declarată câștigătoare prima ofertă depusă/strigată de operatorul economic care deține certificat de atestare ca producător din industria mobilei și/sau de un operator economic care deține precontract de servicii de prelucrare primară a lemnului fasonat încheiat cu producătorii din industria mobilei, care a invocat dreptul de preempțiune, la nivelul de preț egal cu cel mai mare preț ofertat.”

47. La articolul 47, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Operatorii economici care dețin precontract de servicii de prelucrare primară a lemnului fasonat încheiat cu producătorii din industria mobilei care dețin certificat de atestare privind capacitatea de industrializare a lemnului sunt obligați să depună, în vederea participării la licitațiile publice prevăzute la art. 12, organizate de administratorii fondului forestier proprietate publică a statului pentru vânzarea lotului/piesei de lemn fasonat, și următoarele documente:

a) precontract legalizat de servicii de prelucrare primară a lemnului fasonat încheiat cu producătorul din industria mobilei care deține certificat de atestare privind capacitatea de industrializare a lemnului;

b) certificatul constatator privind operatorul economic prestator, eliberat de oficiul registrului comerțului direct sau prin

serviciul online InfoCert, în care să fie obligatoriu înscris codul CAEN 1610 — Tăierea și rindeluirea lemnului;

c) situația din SUMAL 2.0 a volumului procesat în instalațiile proprii de către operatorii economici care dețin precontract de servicii de prelucrare primară a lemnului fasonat, în ultimele 12 luni, pe grupe de specii;

d) certificatul de atestare privind capacitatea de industrializare a lemnului, completat la zi cu volumele contractate, în original.

(12) Operatorii economici care dețin precontract de servicii de prelucrare primară a lemnului fasonat nu pot concura la licitațiile publice prevăzute la art. 12 cu producătorii din industria mobilei cu care au încheiat precontractul de servicii de prelucrare.”

48. La articolul 50, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Conducătorul organizatorului licitației/negocierii poate aproba ca loturile de lemn fasonat, care nu au fost adjudecate în urma oferirii acestora la cel puțin o licitație, respectiv la o negociere, și cele care au făcut obiectul rezilierilor contractelor de vânzare să se modifice în loturi mai mici sau în piese personalizate sau în loturi mai mari, care vor face obiectul unei noi licitații, în condițiile prezentului regulament sau pot fi valorificate prin vânzare directă în condițiile art. 45 alin. (1).”

49. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — Lemnul fasonat, indiferent de specie și sortiment, care a parcurs toate procedurile de valorificare prin licitație/negociere și care nu a putut fi valorificat nici prin vânzare directă, din lipsă de solicitări, în vederea prevenirii deprecierei acestuia, poate fi vândut direct oricărei persoane fizice sau juridice solicitante, în condițiile și la preturile stabilite de administrator, respectiv de către consiliul local, în cazul fondului forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.”

50. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — În scopul promovării tehnologiilor bazate pe funiculare, prețul de pornire la licitație al partizilor stabilite de organizatorul licitației a se exploata prin astfel de tehnologii este la nivelul prețului de APV.”

51. La articolul 54, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 54. — (1) Contractul de vânzare a masei lemnoase/lemnului fasonat care s-a adjudecat prin licitație/negociere se încheie în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data desfășurării licitației, respectiv a negocierii, la sediul organizatorului sau prin intermediul semnăturii electronice.

(2) Neîncheierea contractului de vânzare a masei lemnoase/lemnului fasonat care s-a adjudecat, în termenul prevăzut la alin. (1), din culpa exclusivă a operatorului economic adjudecat, atrage anularea adjudecării și pierderea garanției de contractare aferente, precum și a dreptului de participare a acestuia la licitație/negociere, în condițiile prezentului regulament, pentru o perioadă de 6 luni de la data-limită prevăzută pentru încheierea contractului.

(3) Rezilierea contractului de vânzare a masei lemnoase pe picior/a lemnului fasonat, din culpa cumpărătorului, atrage după sine:

a) pierderea garanției de contractare pentru masa lemnoasă rămasă neachitată și neexploată la data rezilierii, precum și a dreptului de participare la licitație/negociere pentru masă lemnoasă pe picior, în condițiile prezentului regulament, pe o perioadă de 6 luni de la data rezilierii, în situația masei lemnoase contractate pe picior;

b) pierderea garanției de contractare și a dreptului de participare la licitație/negociere pentru lemn fasonat, în condițiile prezentului regulament, pe o perioadă de 6 luni de la data rezilierii, în situația lemnului fasonat contractat.”

52. La articolul 54 alineatul (8), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în cazul loturilor și pieselor de lemn fasonat din sortimente de lemn rotund și despicat de lucru, facturarea se realizează prin înscrierea volumului brut și a valorii aferente lotului/pieseii, fără TVA;”

53. La articolul 54, alineatele (9) și (10) se abrogă.

54. La articolul 61, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) În vederea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 59 alin. (5¹) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la emiterea autorizației de exploatare, emitentul autorizației de exploatare/proprietarul masei lemnoase are obligația de a afișa oferta la sediul propriu și la sediul unității administrativ-teritoriale pe raza căreia este amplasat(ă) partida/grupajul de partizi, în care se înscriu volumul de lemn de foc care este oferit spre valorificare persoanelor fizice și juridice de pe raza acestuia conform prevederilor APV și eșalonarea la exploatare, precum și data până la care este valabilă oferta și date de contact ale ofertantului. Oferta este valabilă pe perioada autorizată la exploatare a postății/partizii, precum și pe o perioadă de maximum 30 de zile calendaristice de la data reprimirii postății/partizii, în limita volumului de lemn de foc disponibil. În cazul în care, în termen de 10 zile lucrătoare de la data publicării, nu s-au înregistrat cereri, materialul lemnos va putea fi valorificat direct către orice persoană fizică sau juridică.

.....
(3) Persoanele fizice sau juridice interesate de cumpărarea/achiziția de lemn de foc în condițiile alin. (1) pot face solicitări în acest sens individual către proprietarul masei lemnoase/administratoarea fondului forestier, pe perioada de valabilitate a ofertei prevăzute la alin. (1).”

55. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — Partizile de curățiri și prima răritură pot fi exploatare fără colectarea și valorificarea masei lemnoase rezultate, după îndeplinirea prevederilor art. 61 alin. (1), cu aprobarea comitetelor directoare ale entităților prevăzute la art. 3 alin. (1) sau a consiliului local în cazul fondului forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.”

56. La anexa nr. 1, punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„12. Volumul de masă lemnoasă și/sau de lemn fasonat rămas neadjudecat se supune procedurii de vânzare prin negociere la data de, în condițiile prevăzute de Regulamentul de valorificare a masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 715/2017, cu modificările și completările ulterioare, și de alte reglementări în vigoare/nu se supune procedurii de vânzare prin negociere.”

57. La anexa nr. 3, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Declarație privitoare la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 21 alin. (5¹) lit. c) și art. 7 alin. (1) din Regulamentul de valorificare a masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 715/2017, cu modificările și completările ulterioare**

Declar pe propria răspundere că operatorul economic/grupul de operatori economici pe care îl reprezint, la data prezentei declarații, are capacitatea proprie de procesare de mc/an și asigură procesarea a cel puțin 40% din materialul lemnos achiziționat, sub formă de lemn rotund fasonat la drum auto, din produse principale și accidentale I provenite din fond forestier proprietate publică.

Data completării:

** Se completează de către solicitanții înscriși la licitațiile pentru material lemnos fasonat.”

58. În tot cuprinsul Regulamentului de valorificare a masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică, termenul „SUMAL” se înlocuiește cu termenul „SUMAL 2.0”.

Art. II. — (1) Actele de punere în valoare a masei lemnoase aprobate până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri rămân supuse legislației în vigoare la data inițierii, respectiv a încheierii acestora.

(2) Procedurile referitoare la valorificarea de masă lemnoasă pe picior și de materiale lemnoase, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se desfășoară potrivit reglementărilor în vigoare la data începerii acestora.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Tánczos Barna

Ministrul economiei,

Florin Marian Spătaru

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul cercetării, inovării și digitalizării,

Sebastian-Ioan Burduja

p. Ministrul educației,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 31 ianuarie 2023.

Nr. 99.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

AUTORITATEA PENTRU SUPRAVEGHEREA PUBLICĂ A ACTIVITĂȚII DE AUDIT STATUTAR

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 123/2022 privind componența Comitetului de audit

În temeiul prevederilor:

— art. 44 alin. (1) lit. b), art. 51, art. 65 alin. (3) și (4) și al art. 77 alin. (2) și (3) din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, cu modificările ulterioare;

— art. 27 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei;

— Ordinului președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 123/2022 privind componența Comitetului de audit, cu modificările ulterioare, motivat de următoarele:

— existența unei neconcordanțe între prevederile art. 39 „Comitetul de audit” alin. (1) din Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 65 alin. (3) și (4) din Legea nr. 162/2017, cu modificările ulterioare,

— faptul că a fost inițiat un proiect de modificare a prevederilor Legii nr. 162/2017 în vederea alinierii la prevederile Directivei 2006/43/CE, cu modificările și completările ulterioare, în sensul clarificării condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească cel puțin un membru al Comitetului de audit,

președintele Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 123/2022 privind componența Comitetului de audit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 4 mai 2022, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Entitățile de interes public care, la data prezentului ordin, au constituit Comitet de audit care nu îndeplinește cerința

prevăzută la art. 2 și 3 au obligația efectuării modificării componenței acestuia până cel mai târziu la data de 31 decembrie 2024 sau, după caz, la data numirii unor noi membri ai consiliului de administrație/supraveghere.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar,
Georgiana-Oana Stănilă

București, 1 februarie 2023.

Nr. 32.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUICURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A PATRA**HOTĂRÂREA**

din 16 februarie 2021

În Cauza Negulescu împotriva României

(Cererea nr. 11.230/12)

Strasbourg

Definitivă

31 mai 2021

Art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) (latura penală) • Proces echitabil • Condamnarea reclamantei pentru infracțiuni minore de către o instanță, pe baza declarațiilor decisive ale unui martor absent • Garanțiile generale privind echitatea prevăzute la art. 6 se aplică tuturor procedurilor penale, indiferent de tipul infracțiunii (în discuție) • Imposibilitatea instanței interne de a audia un martor nu constituie un motiv întemeiat pentru neprezentarea acestuia la proces • Lipsa unor măsuri de contrabalansare suficiente pentru a compensa dezavantajul cu care s-a confruntat apărarea

Art. 41 • Reparație echitabilă • Revizuirea procedurii interne, cea mai adecvată formă de reparație, dată fiind natura plângerilor reclamantei • Stresul reclamantei a fost compensat doar prin acordarea unei despăgubiri pentru prejudiciul moral

Hotărârea a rămas definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza Negulescu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-o cameră compusă din: Yonko Grozev, președinte, Krzysztof Wojtyczek, Faris Vehabović, Gabriele Kucsko-Stadlmayer, Pere Pastor Vilanova, Jolien Schukking, Ana Maria Guerra Martins, judecători, și Andrea Tamietti, grefier de secție,

având în vedere:

— cererea (nr. 11.230/12) îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, doamna Valentina Claudia Negulescu („reclamanta”), a sesizat Curtea la 15 februarie 2012, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”);

— decizia de a comunica cererea Guvernului României („Guvernul”);

— observațiile părților,

având în vedere că doamna Iulia Antoanella Motoc, judecătorul ales să reprezinte România, nu a putut să participe la judecarea cauzei (art. 28 din Regulamentul Curții), președintele Camerei a decis să îl desemneze pe domnul Krzysztof Wojtyczek, judecătorul ales să reprezinte Polonia, drept judecător ad-hoc (art. 26 § 4 din Convenție și art. 29 § 1 din Regulamentul Curții), după ce a deliberat în camera de consiliu, la 9 noiembrie 2020 și 12 ianuarie 2021, pronunțând prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată.

INTRODUCERE

1. Cauza privește acuzații potrivit cărora procesul penal îndreptat împotriva reclamantei pentru o infracțiune minoră a fost inechitabil, în măsura în care instanța s-a bazat pe declarațiile unor martori cărora reclamanta nu le-a putut adresa întrebări.

ÎN FAPT

2. Reclamanta s-a născut în 1973 și locuiește în Prahova.

3. Guvernul a fost reprezentat de agentul guvernamental, cel mai recent de doamna O.F. Ezer, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

4. Faptele cauzei, astfel cum au fost expuse de părți, pot fi rezumate după cum urmează.

5. La 13 februarie 2009, R.M. a depus o plângere penală la o secție de poliție din Ploiești, acuzând-o pe reclamantă că a agresat-o pe stradă. Reclamanta și R.M. au dat declarații la poliție. Poliția a ascultat, de asemenea, declarațiile a trei martori oculari. La 14 februarie 2009, martorul A a declarat că a văzut-o pe reclamantă lovind-o pe victimă. La 6 martie 2009, martorii B (sora reclamantei) și C au negat faptul că reclamanta a lovit victima. Victima a furnizat poliției un certificat medico-legal în care se menționa că aceasta prezenta vânătăi la nivelul capului, care nu necesitau tratament medical. Se pare că toate declarațiile au fost luate în absența reclamantei sau a unui avocat care să o reprezinte.

6. La 28 iulie 2009, Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești a început urmărirea penală față de reclamantă, în temeiul art. 180 alin. (1) din Codul penal („C. pen.”), o dispoziție care sancționează lovirea și alte violențe (a se vedea *infra*, pct. 11).

7. Printr-o ordonanță din 15 decembrie 2010, parchetul a dispus scoaterea de sub urmărire penală a reclamantei. Acesta a considerat că reclamanta lovise și rănisese victima, dar că faptele săvârșite de aceasta, pe fondul unei stări conflictuale preexistente între părți, nu erau suficient de grave pentru a constitui o infracțiune. În conformitate cu art. 18¹, art. 90 și art. 91 din C. pen. și cu art. 10 lit. b¹) și art. 11 din vechiul Cod de procedură penală („C. proc. pen.”) (a se vedea *infra*, pct. 13), acesta a aplicat o sancțiune cu caracter administrativ, și anume o amendă în cuantum de 400 de lei românești (RON) [aproximativ 90 de euro (EUR) la momentul respectiv].

8. La 18 martie 2011, în urma unei plângeri formulate de reclamantă, prim-procurorul aceluiași parchet a menținut ordonanța.

9. La 8 aprilie 2011, reclamanta a depus o plângere la Judecătoria Ploiești împotriva celor două ordonanțe, în temeiul art. 278¹ din C. proc. pen. Avocatul acesteia a argumentat în fața instanței că probele de la dosar nu susțineau concluzia potrivit căreia aceasta săvârșise faptele de care a fost acuzată.

10. Printr-o hotărâre definitivă din 21 iunie 2011 (pusă la dispoziția părților la 16 august 2011), judecătoria a respins plângerea, constatând următoarele:

„Astfel, [reclamanta], după cum se constată prin raportare la probele administrate, contestă existența unei stări conflictuale [între ea și] [R.M.] și cu atât mai mult exercitarea unor acte de agresiune asupra acesteia.

Este adevărat că atât [reclamanta], cât și [victima], în susținerea celor învederate organelor de urmărire penală, au solicitat [să le fie] audiați martori, însă, în plus, intimata

înaintează la dosarul cauzei un certificat medico-legal, care, coroborat cu declarația martorului [A], constituie un mijloc veritabil de probă ce dovedește dincolo de orice dubiu că fapta petentei s-a petrecut întocmai cum a fost descrisă de [R.M.].

Prin raportare la atingerea minimă adusă integrității corporale [a lui R.M.], dar și la circumstanțele reale și personale în care s-a petrecut fapta, instanța apreciază că în mod corect s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ, fiind evident că astfel de fapte, chiar prin atingerea minimă adusă valorilor sociale, nu pot rămâne nepedepsite.”

CADRUL JURIDIC RELEVANT

11. Dispozițiile relevante din Codul penal („C. pen.”), în vigoare la momentul faptelor din prezenta cauză, sunt redactate după cum urmează:

Articolul 1 — Scopul legii penale

„Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, România, suveranitatea, independența, unitatea și indivizibilitatea statului, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, precum și întreaga ordine de drept.”

Articolul 17 — Trăsăturile esențiale ale infracțiunii

„Infracțiunea este fapta care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și prevăzută de legea penală.

Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale.”

Articolul 18 — Pericolul social al faptei

„Fapta care prezintă pericol social în înțelesul legii penale este orice acțiune sau inacțiune prin care se aduce atingere uneia dintre valorile arătate în art. 1 și pentru sancționarea căreia este necesară aplicarea unei pedepse.”

Articolul 18¹ — Fapta care nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni

„Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală, dacă prin atingerea minimă adusă uneia din valorile apărute de lege și prin conținutul ei concret, fiind lipsită în mod vădit de importanță, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

La stabilirea în concret a gradului de pericol social se ține seama de modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum și de persoana și conduita făptuitorului.

În cazul faptelor prevăzute în prezentul articol, procurorul sau instanța aplică una din sancțiunile cu caracter administrativ prevăzute în art. 91.”

Articolul 90 — Condițiile înlocuirii [răspunderii penale]

„Instanța poate dispune înlocuirea răspunderii penale cu răspunderea care atrage o sancțiune cu caracter administrativ, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de cel mult un an sau amenda ori s-au săvârșit infracțiunile prevăzute în art. 208, 213, art. 215 alin. 1, art. 215¹ alin. 1, art. 217 alin. 1, art. 219 alin. 1, dacă valoarea pagubei nu depășește 10 lei sau infracțiunea prevăzută în art. 249, dacă valoarea pagubei nu depășește 50 lei;

b) fapta, în conținutul ei concret și în împrejurările în care a fost săvârșită, prezintă un grad de pericol social redus și nu a produs urmări grave;

c) paguba pricinuită prin infracțiune a fost integral reparată până la pronunțarea hotărârii;

d) din atitudinea făptuitorului după săvârșirea infracțiunii rezultă că acesta regretă fapta;

e) sunt suficiente date că făptuitorul poate fi îndreptat fără a i se aplica o pedeapsă.

Înlocuirea răspunderii penale nu se poate dispune dacă făptuitorul a mai fost anterior condamnat sau i s-au mai aplicat de două ori sancțiuni cu caracter administrativ. [...]”

Articolul 91 — Sancțiunile cu caracter administrativ

„Când instanța dispune înlocuirea răspunderii penale, aplică una din următoarele sancțiuni cu caracter administrativ: [...]”

c) amenda de la 10 lei la 1.000 lei.”

Titlul II: Infracțiuni contra persoanei

Capitolul 1: Infracțiuni contra vieții, integrității corporale și sănătății

Secțiunea II: Lovirea și vătămarea integrității corporale sau a sănătății

Articolul 180 — Lovirea sau alte violențe

„Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.”

12. La 1 februarie 2014 a intrat în vigoare în statul pârât un nou Cod penal („noul C. pen”). Dispozițiile aplicabile unei situații similare celei invocate în speță se citesc după cum urmează:

Articolul 80 — Condițiile renunțării la aplicarea pedepsei

„(1) Instanța poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) infracțiunea săvârșită prezintă o gravitate redusă, având în vedere natura și întinderea urmărilor produse, mijloacele folosite, modul și împrejurările în care a fost comisă, motivul și scopul urmărit;

b) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse ar fi inoportună din cauza consecințelor pe care le-ar avea asupra persoanei acestuia.

(2) Nu se poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei dacă:

a) infractorul a mai suferit anterior o condamnare, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și lit. b) [faptele care nu mai sunt prevăzute de legea penală și infracțiuni amnistiate] sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

b) față de același infractor s-a mai dispus renunțarea la aplicarea pedepsei în ultimii 2 ani anteriori datei comiterii infracțiunii pentru care este judecat;

c) infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicește aflării adevărului ori a identificării și tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților;

d) pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea mai mare de 5 ani.

(3) În caz de concurs de infracțiuni, renunțarea la aplicarea pedepsei se poate dispune dacă pentru fiecare infracțiune concurrentă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alin. (1) și alin. (2).”

13. Dispozițiile relevante din Codul de procedură penală („C. proc. pen”), astfel cum erau în vigoare la momentul faptelor, prevăd următoarele:

Articolul 10 — Cazurile în care punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale este împiedicată

„(1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă: [...]”

b¹) fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.”

Articolul 11 — Clasarea, scoaterea de sub urmărire, încetarea urmăririi penale, achitarea și încetarea procesului penal

„Când se constată existența vreunui din cazurile prevăzute în art. 10:

1. În cursul urmăririi penale procurorul, la propunerea organului de cercetare penală sau din oficiu, dispune: [...]

b) scoaterea de sub urmărire, în cazurile prevăzute în art. 10 lit. a)–e), când există învinuit sau inculpat în cauză. [...]

Articolul 172 — Drepturile apărătorului

„(1) În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală și poate formula cereri și depune memorii. Lipsa apărătorului nu împiedică efectuarea actului de urmărire penală, dacă există dovada că apărătorul a fost încunoștințat de data și ora efectuării actului. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, internet sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. [...]

(3) În cazul în care apărătorul învinuitului sau inculpatului este prezent la efectuarea unui act de urmărire penală, se face mențiune despre aceasta, iar actul este semnat și de apărător. [...]

(6) Apărătorul are dreptul de a se plânga, potrivit art. 275, dacă cererile sale nu au fost acceptate [...].”

Articolul 275 — Dreptul de a face plângere

„Orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime [...].”

Articolul 278 — Plângerea contra actelor procurorului

„(1) Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Articolul 278¹ — Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată

„(1) După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de [...] scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale [...], persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. [...]

(7) Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

(8) Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit,

dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător. [...]

(10) Hotărârea pronunțată în temeiul alin. (8) este definitivă.”

14. La 1 februarie 2014 a intrat în vigoare în statul pârât noul Cod de procedură penală („noul C. proc. pen”). Procedura prevăzută la art. 278¹ din C. proc. pen. a fost înlocuită cu o nouă procedură, descrisă la art. 340 din noul C. proc. pen., care se citește astfel:

Articolul 340 — Plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată

„Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 [plângerile împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror] poate face plângere, în termen de [douăzeci] de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.”

15. În cadrul a două decizii pronunțate în 2004 și 2006, Curtea Constituțională a României a decis că limitarea probelor/elementelor de probă care puteau fi examinate în cadrul procedurii prevăzute la art. 278¹ din C. proc. pen. era justificată de natura specifică a acestei proceduri. În special, scopul procedurii (utilizate de reclamantul în prezenta cauză) nu era examinarea fondului cauzei penale, ci doar verificarea legalității ordonanțelor procurorului. Curtea Constituțională a considerat că, în temeiul acestei proceduri, verificarea legalității a fost realizată prin examinarea documentelor din dosarul penal care au stat la baza deciziei procurorului.

16. Punerea în executare a sancțiunii amenzii contravenționale, impusă în temeiul art. 18¹ din C. pen., s-a făcut în conformitate cu procedura prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care, la momentul faptelor, era redactată după cum urmează:

Articolul 39

„Punerea în executare a sancțiunii amenzii contravenționale se face astfel:

a) de către organul din care face parte agentul constator, ori de câte ori nu se exercită calea de atac împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției în termenul prevăzut de lege;

b) de către instanța judecătorească, în celelalte cazuri.”

Articolul 39¹

„(1) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, acesta va sesiza instanța în circumscripția căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, ținându-se seama, după caz, și de partea din amendă care a fost achitată.

(2) În cazul în care contravenientul, citat de instanță, nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (1), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității pe o durată maximă de [cincizeci] de ore, iar pentru minori începând cu vârsta de 16 ani, [pe o durată maximă de douăzeci și cinci] de ore.

(3) Hotărârea prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este supusă recursului.

(4) Urmărirea punerii în executare a sentințelor se realizează de către serviciul de executări civile de pe lângă judecătoria în a cărei rază s-a săvârșit contravenția, în colaborare cu serviciile specializate din primării.”

17. La momentul faptelor din speță, nu (mai) era posibilă înlocuirea de către instanțe a unei amenzi administrative neplătite cu zile de închisoare. Această posibilitate, care fusese

disponibilă în trecut, a fost eliminată din legislație în 2003 (pentru detalii suplimentare, a se vedea *Anghel împotriva României*, nr. 28.183/03, pct. 39 și 52, 4 octombrie 2007, și *Nicoleta Gheorghe împotriva României*, nr. 23.470/05, pct. 16 și 31, 3 aprilie 2012).

18. La momentul faptelor, Legea privind cazierul judiciar (Legea nr. 290/2004) conținea următoarele dispoziții:

Articolul 9

„În ceea ce privește persoanele fizice, în cazierul judiciar se înscriu date privind:

a) pedepsele [...] pronunțate prin hotărâri judecătorești definitive;

b) [...] sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii stabilite conform Codului penal [...].”

Articolul 17

„În certificatul de cazier judiciar se înscriu sancțiunile penale din hotărârile judecătorești rămase definitive.”

Articolul 21

„(2) La copia de pe cazierul judiciar transmisă organelor judiciare se atașează informațiile referitoare la sancțiunile cu caracter administrativ aplicate conform Codului penal [...].”

Articolul 27

„(1) Persoanele fizice sau juridice pot obține propriul certificat de cazier judiciar în condițiile stabilite la art. 28—31.”

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 din Convenție

19. Reclamanta s-a plâns că procesul penal îndreptat împotriva sa a fost inechitabil, contrar cerințelor art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție, redactate după cum urmează:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa [...].

3. Orice acuzat are, în special, dreptul: [...]

d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării [...].”

A. Cu privire la admisibilitate

1. Competența *ratione materiae* a Curții

(a) Argumentele părților

20. Guvernul a susținut că procedura internă care a condus la hotărârea definitivă din 21 iunie 2011 nu a avut un caracter penal în sensul art. 6 din Convenție. În opinia sa, plângerea era așadar incompatibilă *ratione materiae* cu dispozițiile Convenției.

21. Reclamanta a contestat acest argument.

(b) Motivarea Curții

(i) Principii generale

22. Noțiunea de „acuzație în materie penală” de la art. 6 este una autonomă [a se vedea *Ramos Nunes de Carvalho e Sá împotriva Portugaliei* (MC), nr. 55.391/13 și alte 2 cereri, pct. 122, 6 noiembrie 2018]. Jurisprudența consacrată a Curții stabilește trei criterii, cunoscute în general drept „criteriile Engel”, care trebuie să fie luate în considerare atunci când se stabilește dacă a existat sau nu o „acuzație în materie penală” (a se vedea *Engel și alții împotriva Țărilor de Jos*, 8 iunie 1976, pct. 82, seria A, nr. 22). Primul criteriu este încadrarea juridică a infracțiunii în dreptul intern, cel de-al doilea este însăși natura infracțiunii, iar cel de-al treilea este gradul de severitate a sancțiunii pe care persoana în cauză riscă să o primească. Cel de-al doilea și cel de-al treilea criteriu sunt alternative și nu neapărat cumulative. Acest lucru nu exclude, totuși, o abordare cumulativă, dacă analiza separată a fiecărui criteriu nu permite să se ajungă la o concluzie clară în ceea ce privește existența unei acuzații în materie penală [a se vedea, printre altele, *Jussila împotriva Finlandei* (MC), nr. 73.053/01, pct. 30—31, CEDO 2006 XIV, și *Ezeh și Connors împotriva Regatului Unit* (MC), nr. 39.665/98 și 40.086/98, pct. 82, CEDO 2003-X]. Faptul că o infracțiune nu se pedepsește cu închisoarea nu este, în sine,

decisiv în sensul aplicabilității aspectului penal al art. 6 din Convenție, întrucât, astfel cum a subliniat Curtea în repetate rânduri, caracterul relativ diminuat (al sancțiunii) nu poate elibera o infracțiune de caracterul ei penal intrinsec (a se vedea *Ramos Nunes de Carvalho e Sá*, citată anterior, pct. 122).

(ii) Aplicarea acestor principii faptelor din prezenta cauză

23. Curtea va examina dacă, în conformitate cu criteriile *Engel* menționate anterior, obligarea reclamantei la plata unei amenzi cu caracter administrativ pentru infracțiunea de care a fost acuzată, intră sub incidența noțiunii de „procedură penală”.

(α) Încadrarea juridică a infracțiunii în dreptul intern

24. Curtea subliniază pentru început că reclamanta a fost acuzată de lovituri și alte violențe, infracțiune interzisă prin art. 180 alin. (1) din C. pen. (a se vedea *supra*, pct. 6—11). Astfel, este cert că infracțiunea în cauză era încadrată în dreptul intern ca fiind de natură penală.

25. Cu toate acestea, Curtea constată în continuare aplicabilitatea în speță a art. 181 din C. pen., care prevedea că nu constituia infracțiune fapta prevăzută de legea penală, dacă, prin atingerea minimă adusă uneia din valorile apărute de lege și prin conținutul ei concret (fiind lipsită în mod vădit de importanță), nu prezenta gradul de pericol social al unei infracțiuni (a se vedea *supra*, pct. 11). În aceste circumstanțe, procurorul putea să dispună scoaterea de sub urmărire penală și, în loc să impună sancțiunea penală menționată în cadrul definiției infracțiunii de care era acuzată persoana în cauză, să aplice o altă pedeapsă, prevăzută, de asemenea, în Codul penal, și anume o sancțiune „cu caracter administrativ” [a se vedea *Mihalache împotriva României* (MC), nr. 54.012/10, pct. 58, 8 iulie 2019].

26. În speță, la 15 decembrie 2010, parchetul a dispus scoaterea de sub urmărire penală a reclamantei, menționând că, deși faptele săvârșite de aceasta intrau sub incidența dreptului penal, acestea nu constituiau o infracțiune și, în schimb, i-a aplicat reclamantei sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii (a se vedea *supra*, pct. 7). În orice caz, încadrarea din dreptul intern este doar un punct de plecare, iar indicațiile pe care le oferă au doar o valoare formală și relativă (a se vedea, printre multe alte hotărâri, *Engel și alții*, citată anterior, pct. 82). Prin urmare, Curtea va examina mai detaliat însăși natura normei interne care a constituit temeiul legal al sancțiunii aplicate reclamantei, precum și gradul de severitate a acesteia din urmă (a se vedea, *mutatis mutandis*, hotărârea *Mihalache*, citată anterior, pct. 58).

(β) Însăși natura dispozițiilor legale aplicabile

27. Prin însăși natura sa, dispoziția care prevede infracțiunea ce face obiectul examinării urmărește protejarea vieții și a integrității corporale, o valoare care intră, fără îndoială, sub incidența dreptului penal (a se vedea *supra*, pct. 11). Dispozițiile art. 180 din C. pen. erau aplicabile, în conformitate cu art. 1 și art. 17 din C. pen., oricărei persoane care a săvârșit, cu vinovăție, o faptă prevăzută de legea penală. Prin urmare, este important de remarcat faptul că, deși faptele de care era acuzată reclamanta nu au fost încadrate ca infracțiuni de către procuror (a se vedea *supra*, pct. 7), acestea intrau sub incidența unei norme de drept penal.

28. Deși faptele de natură penală de care a fost acuzată reclamanta au fost considerate ca fiind lipsite în mod vădit de importanță, prin atingerea minimă adusă uneia din valorile apărute de legea penală și prin conținutul lor concret, nu este exclusă în sine posibilitatea ca acestea să fie încadrate drept „penale” în sensul autonom atribuit acestui termen de Convenție, întrucât nimic din textul Convenției nu sugerează că natura penală a unei infracțiuni, în sensul „criteriilor *Engel*”, implică neapărat un anumit grad de gravitate (a se vedea *Ezeh și Connors*, citată anterior, pct. 104, și *Mihalache*, citată anterior, pct. 60).

29. Pentru aceste motive, Curtea admite că dispoziția legală în temeiul căreia parchetul a urmărit-o penal și a sancționat-o pe reclamantă, prin Ordonanța procurorului din 15 decembrie 2010 (a se vedea *supra*, pct. 7), menținută ulterior prin Hotărârea definitivă din 21 iunie 2011 (a se vedea *supra*, pct. 10), era de natură penală.

(γ) Gradul de severitate a sancțiunii

30. În cele din urmă, Curtea reiterează că gradul de severitate a sancțiunii se stabilește în funcție de pedeapsa maximă prevăzută de dispoziția legală relevantă. Deși pedeapsa aplicată în mod concret este un factor relevant, aceasta nu poate diminua importanța mizei inițiale (a se vedea *Mihalache*, citată anterior, pct. 61, cu trimiterile suplimentare).

31. În speță, pedeapsa prevăzută de lege pentru săvârșirea infracțiunii în cauză era de până la trei ani de închisoare (a se vedea *supra*, pct. 11). În plus, chiar dacă a considerat că faptele în cauză nu constituiau o infracțiune în sensul legii penale, parchetul era totuși obligat prin lege să impună o sancțiune, în cazul în care temeiul legal pentru scoaterea de sub urmărire penală era art. 18¹ din C. pen. În speță, reclamanta a fost amendată cu 400 RON (și anume, aproximativ 90 de euro la momentul respectiv) pentru faptele de care era acuzată, sumă ce reprezintă mai puțin de jumătate din cuantumul maxim al amenzii prevăzute la art. 91 din C. pen. (a se vedea *supra*, pct. 11). În orice caz, caracterul relativ diminuat al sancțiunii în cauză nu poate elibera o infracțiune de caracterul ei penal intrinsec (a se vedea *supra*, pct. 22).

32. Curtea observă de asemenea că, deși această sancțiune este încadrată în Codul penal ca sancțiune cu caracter „administrativ”, scopul amenzii nu era repararea prejudiciului cauzat de reclamantă, ci pedepsirea acesteia și descurajarea sa de la săvârșirea unor noi fapte de natură penală (a se vedea *Mihalache*, citată anterior, pct. 62, cu trimiterile suplimentare). Amenda aplicată reclamantei avea astfel un scop punitiv și disuasiv și, prin urmare, era similară unei sancțiuni penale, în pofida încadrării sale din dreptul intern ca fiind o sancțiune cu caracter „administrativ”. Faptul că reclamanta nu risca o pedeapsă cu închisoarea, chiar dacă nu plătea amenda (a se vedea *supra*, pct. 17), nu afectează această concluzie.

33. În mod similar, chiar dacă certificatul de cazier judiciar eliberat persoanei fizice în cauză nu conținea date cu privire la sancțiunile cu caracter administrativ, precum amenda impusă reclamantei în speță, aceste informații erau puse la dispoziția organelor judiciare la fel ca și informațiile referitoare la orice altă sancțiune penală impusă persoanei în cauză (a se vedea *supra*, pct. 18).

(δ) Concluzie privind natura procedurii care a condus la Hotărârea definitivă din 21 iunie 2011

34. Ținând seama de cele de mai sus, Curtea concluzionează că, având în vedere natura infracțiunii pentru care a fost urmărită penal reclamanta, precum și sancțiunea care i-a fost aplicată, procedura examinată a avut un caracter penal, în sensul art. 6 din Convenție. Așadar, latura penală a art. 6 se aplică faptelor prezentei cauze. În consecință, Curtea respinge excepția ridicată de Guvern cu privire la incompatibilitatea *ratione materiae*.

2. Cu privire la alte motive de inadmisibilitate

35. Curtea constată în continuare că plângerea nu este nici vădit nefondată, nici inadmisibilă pentru alte motive enumerate la art. 35 din Convenție. Prin urmare, trebuie să fie declarată admisibilă.

B. Cu privire la fond

1. Argumentele părților

(a) Reclamanta

36. Reclamanta a argumentat că judecătoria nu avea o competență deplină pentru a examina plângerile sale referitoare la stabilirea vinovăției sale și nu i-a asigurat garanțiile procedurale prevăzute la art. 6 din Convenție. Aceasta a susținut că judecătoria a examinat doar legalitatea celor două acte și nu a făcut altceva decât să confirme constatările referitoare la vinovăția sa. Parchetul nu a respectat principiul contradictorialității, în ciuda faptului că martorii au dat declarații contradictorii.

(b) Guvernul

37. Guvernul a susținut că reclamanta a beneficiat de toate garanțiile procedurale prevăzute în acest tip de cauză. De

exemplu, aceasta a solicitat audierea unor martori în timpul anchetei efectuate de poliție. Cu toate acestea, ea nu a cerut să fie prezentă în timpul audierii martorilor. În plus, nu și-a reiterat cererile de prezentare de probe în fața judecătoriei.

38. Acesta a subliniat de asemenea că scopul procedurii în fața instanței nu a fost aprecierea vinovăției unei persoane, ci mai degrabă examinarea legalității actelor parchetului, care s-au bazat în principal pe probele deja existente la dosar.

2. Motivarea Curții

(a) Observații preliminare

39. După ce a stabilit că prezenta cauză intră sub incidența laturii penale a art. 6, Curtea trebuie să verifice dacă, ținând seama de caracteristicile specifice ale procedurii interne în discuție, toate garanțiile prevăzute la art. 6 sunt aplicabile faptelor prezentei cauze.

40. În această privință, Curtea observă că, în hotărârea în Cauza *Blokhin împotriva Rusiei* [(MC), nr. 47.152/06, pct. 179—182, 23 martie 2016], după ce a constatat că procedura îndreptată împotriva reclamantului pentru săvârșirea unei fapte penale care, având în vedere vârsta reclamantului (12 ani), nu era încadrată în dreptul intern ca fiind de natură penală a avut ca obiect stabilirea unei acuzații în materie penală, Curtea a examinat această procedură în lumina tuturor garanțiilor consacrate la art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție (a se vedea *Blokhin*, citată anterior, pct. 211—216).

41. În mod similar, în hotărârea în Cauza *Anghel împotriva României* (nr. 28.183/03, pct. 55, 69, 4 octombrie 2007), Curtea a aplicat setul complet de garanții prevăzute la art. 6 din Convenție procedurii interne în cauză, care, deși nu avea caracter penal în dreptul intern, a fost considerată de Curte ca intrând sub incidența protecției garantate de latura penală a art. 6 din Convenție.

42. Pentru aceste motive și ținând seama de faptul că în Convenție sunt garantate drepturi practice și efective (a se vedea, printre multe alte hotărâri, *Artico împotriva Italiei*, 13 mai 1980, pct. 33, seria A, nr. 37; *Alekseyev împotriva Rusiei*, nr. 4.916/07 și alte 2 cereri, pct. 81, 21 octombrie 2010; și *Maskhadova și alții împotriva Rusiei*, nr. 18.071/05, pct. 222, 6 iunie 2013), Curtea consideră că toate garanțiile consacrate în art. 6 din Convenție sub aspect penal, astfel cum sunt interpretate în jurisprudența relevantă (a se vedea *infra*, pct. 43—46), se aplică faptelor prezentei cauze.

(b) Principii generale

43. Curtea reiterează faptul că garanțiile prevăzute la art. 6 § 3 lit. d) constituie aspecte specifice ale dreptului la un proces echitabil, prevăzut la paragraful 1 din această dispoziție, care trebuie să fie luate în considerare în cadrul oricărei aprecieri a caracterului echitabil al procesului. În plus, preocuparea principală a Curții, în temeiul art. 6 § 1, este să aprecieze caracterul echitabil al procesului penal în ansamblu [a se vedea *Schatschaschwili împotriva Germaniei* (MC), nr. 9.154/10, pct. 100—101, 15 decembrie 2015, și *Taxquet împotriva Belgiei* (MC), nr. 926/05, pct. 84, 16 noiembrie 2010, cu trimiterile suplimentare]. În cadrul acestei aprecieri, Curtea va examina procesul în ansamblul său, ținând seama de dreptul la apărare, dar și de interesul public și cel al victimei (victimelor) ca infracțiunea respectivă să fie cercetată și sancționată în mod corespunzător [a se vedea *Schatschaschwili*, citată anterior, pct. 101, și *Gäfgen împotriva Germaniei* (MC), nr. 22.978/05, pct. 175, CEDO 2010] și, după caz, de drepturile martorilor [a se vedea, printre multe hotărâri, *Al-Khawaja și Tahery împotriva Regatului Unit* (MC), nr. 26.766/05 și 22.228/06, pct. 118, CEDO 2011]. În acest context, trebuie subliniat de asemenea faptul că admisibilitatea probelor este o chestiune reglementată de legislația națională și de instanțele naționale și că singura sarcină a Curții este să examineze dacă procesul s-a desfășurat în mod echitabil (a se vedea *Seton împotriva Regatului Unit*, nr. 55.287/10, pct. 57, 31 martie 2016, cu trimiterile suplimentare).

44. Curtea a formulat principiile generale care trebuie aplicate în cazurile în care un martor al acuzației nu a participat

la proces, însă declarațiile făcute anterior de acesta au fost admise ca probe; aceste principii generale sunt prezentate în hotărârea pronunțată în Cauza *Al-Khawaja și Tahery* (citată anterior, pct. 118-147). Un rezumat al acestor principii poate fi găsit și în hotărârile în cauzele *Seton* (citată anterior, pct. 58) și *Blokhin* (citată anterior, pct. 200—202). În această privință, ținând seama de jurisprudența Curții, în primul rând, trebuie să existe un motiv întemeiat pentru ca un martor să nu se prezinte la proces și, în al doilea rând, în cazul în care o condamnare se bazează în mod exclusiv sau în mod decisiv pe depozițiile unei persoane căreia acuzatul nu a avut ocazia să îi adreseze întrebări sau a cărei audiere nu a putut fi obținută de acesta, nici în faza cercetării, nici în cursul procesului, dreptul la apărare poate fi restrâns într-o măsură incompatibilă cu garanțiile prevăzute la art. 6 (a se vedea *Blokhin*, citată anterior, pct. 201, cu trimiterile suplimentare).

45. Aceste principii au fost clarificate suplimentar în Cauza *Schatschaschwili* (citată anterior, pct. 111—131), în care Marea Cameră a confirmat că lipsa unui motiv întemeiat pentru ca un martor să nu se înfățișeze nu poate fi hotărâtoare, în sine, pentru lipsa caracterului echitabil al unui proces, deși a rămas un factor foarte important care trebuie pus în balanță în momentul aprecierii caracterului echitabil în ansamblu și unul care ar putea înclina balanța în favoarea constatării unei încălcări a art. 6 § 1 și a art. 6 § 3 lit. d). În plus, având în vedere că preocuparea sa era aceea de a stabili dacă procesul a fost echitabil în ansamblu, Curtea trebuie să verifice nu doar existența unui număr suficient de măsuri de contrabalansare în cauzele în care declarația martorului absent a fost temeiul unic sau decisiv pentru condamnarea reclamantului, ci și în cauzele în care aceasta a considerat că nu este clar dacă proba respectivă a fost unică sau decisivă, dar, cu toate acestea, a fost convinsă că avea o pondere mare și că este posibil ca admiterea acesteia să fi dezavantajat apărarea. Amploarea măsurilor de contrabalansare necesare pentru ca un proces să fie considerat echitabil depinde de ponderea declarației martorului absent. Cu cât este mai importantă declarația respectivă, cu atât mai mare este importanța măsurilor de contrabalansare pentru ca procesul în ansamblu să fie considerat echitabil (*ibid.*, pct. 116, a se vedea și *Seton*, citată anterior, pct. 59).

46. În acest context, atunci când o condamnare se bazează exclusiv sau în mod decisiv pe declarațiile unor martori absenți, Curtea trebuie să supună procedura celei mai riguroase examinări (a se vedea *Blokhin*, citată anterior, pct. 202).

(c) Aplicarea acestor principii faptelor prezentei cauze

47. Revenind la faptele din cauza în curs de examinare, Curtea observă că reclamanta a fost anchetată de parchet (a se vedea *supra*, pct. 6), dar că, ulterior, s-a dispus scoaterea sa de sub urmărire penală pe motiv că faptele săvârșite nu erau suficiente de grave pentru a constitui o infracțiune (a se vedea *supra*, pct. 7). Reclamanta, care a primit o amendă de la parchet, a contestat această soluție în fața unei instanțe penale, prevalându-se de procedura prevăzută la art. 278¹ din C. proc. pen.

48. Curtea reiterează că, în cadrul procedurii în discuție, instanțelor naționale li se solicita să examineze legalitatea actelor parchetului și că acestea nu aveau competența de a asculta declarații ale martorilor sau de a examina în mod direct fondul cauzei. Cu toate acestea, Curtea nu poate decât să ia notă că, prin constatarea potrivit căreia fapta reclamantei s-a petrecut întocmai cum a fost descrisă de victimă și că reclamanta a comis fapte interzise de legislația penală, care „[nu puteau] rămâne nepedepsite” (a se vedea *supra*, pct. 10), instanța internă a făcut, de fapt, o apreciere a vinovăției reclamantei. În acest sens, instanța a făcut referire la declarația făcută de un martor, A, care nu s-a prezentat în fața sa.

49. Curtea observă că martorul a fost ascultat doar în cursul anchetei (a se vedea *supra*, pct. 5). În acest context, Curtea trebuie să aprecieze dacă a existat un motiv întemeiat pentru neprezentarea martorului în fața instanței, cum ar fi decesul sau

teama, absența din motive de sănătate sau faptul că martorul nu a putut fi găsit (a se vedea *Schatschaschwili*, citată anterior, pct. 119, cu trimiterile suplimentare). Curtea observă că legislația aplicabilă nu le permitea instanțelor să asculte declarații ale martorilor în cadrul procedurii desfășurate în temeiul art. 278¹ din C. proc. pen., întrucât acestea erau obligate să examineze plângerea pe baza probelor deja existente la dosar, singura excepție fiind posibilitatea de a examina înscrisuri noi, dacă era necesar (a se vedea art. 278¹ alin. (7) din C. proc. pen., citat *supra* la pct. 13). Totuși, acesta nu este un motiv întemeiat care justifică neprezentarea martorului relevant, în sensul art. 6 din Convenție. De asemenea, este relevant de menționat faptul că nu există niciun indiciu — și nici Guvernul nu a susținut — că martorul A nu era disponibil sau că era dificilă, din alt motiv, citarea acestuia să se prezinte în fața instanței (a se vedea *Blokhin*, citată anterior, pct. 213).

50. În ceea ce privește importanța declarației martorului absent, Curtea observă că instanța internă a adoptat decizia în speță pe baza declarației martorului A, care a coroborat dovezile medicale, de unde se poate deduce că declarația lui A a fost decisivă pentru concluzia instanței (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Schatschaschwili*, pct. 141, și *Blokhin*, pct. 212, ambele citate anterior).

51. Rămâne de stabilit dacă au existat suficiente măsuri de contrabalansare pentru a compensa dezavantajele cu care s-a confruntat apărarea ca urmare a admiterii declarației decisive a martorului absent (a se vedea hotărârea *Schatschaschwili*, citată anterior, pct. 145). Cu alte cuvinte, Curtea trebuie să se asigure că procesul, apreciat în ansamblul său, a fost echitabil, ținând seama de faptul că lipsa unui motiv întemeiat pentru neprezentarea unui martor al acuzării este un factor foarte important care trebuie pus în balanță în momentul aprecierii caracterului echitabil al unui proces în ansamblu și unul care ar putea înclina balanța în favoarea constatării unei încălcări a art. 6 § 1 și a art. 6 § 3 lit. d) (a se vedea jurisprudența citată *supra*, pct. 45). Una dintre garanțiile importante ar fi ca reclamantul sau apărătorul acestuia să fi avut posibilitatea de a adresa întrebări martorilor în faza de urmărire penală (a se vedea *Schatschaschwili*, citată anterior, pct. 131). Cu toate acestea, nu există nicio probă la dosar care să indice că apărarea a fost informată cu privire la data la care au fost interogați martorii și se pare că reclamanta nu a fost nici prezentă și nici reprezentată în timpul audierii de către poliție (a se vedea *supra*, pct. 5), iar Guvernul nu a prezentat nicio justificare cu privire la acest lucru. Nu există nicio probă la dosar care să indice faptul că aceasta a fost informată în vreun fel cu privire la data la care martorii urmau să fie audiați de anchetatori sau că aceasta a fost invitată să participe la interogatoriu.

52. Curtea observă că, în plângerea formulată în fața instanței interne, reclamanta a contestat elementele de probă (a se vedea *supra*, pct. 9). Cu toate acestea, instanța și-a întemeiat decizia pe aceste probe (a se vedea *supra*, pct. 10). Întrucât instanța națională nu avea competența de a audia martori, Curtea nu vede niciun motiv pentru care, astfel cum a sugerat Guvernul, reclamanta ar fi trebuit să solicite în mod expres ca instanța să audieze martorii (a se vedea *supra*, pct. 9).

53. În plus, în această privință, Curtea nu poate să nu observe că, și în lipsa competenței de audiere a martorilor, instanța avea la dispoziție alte mijloace de soluționare a cauzei, care ar fi putut asigura, cel puțin în teorie, o mai bună protecție a dreptului la apărare. În special, Curtea subliniază că, în temeiul art. 278¹ din C. proc. pen., instanțele interne aveau competența să desființeze ordonanța parchetului și fie să trimită cauza parchetului, fie să o examineze în continuare în cadrul unei proceduri penale adecvate (să rețină cauza spre judecare), în calitate de instanță de prim grad (a se vedea *supra*, pct. 13). Cu toate acestea, în speță, instanța națională nu s-a prevalat de niciuna dintre aceste posibilități. În schimb, a confirmat ordonanța procurorului, fără să asculte declarații ale martorilor și, prin urmare, fără să îi ofere reclamantei posibilitatea de a-l

confrunța direct pe martorul a cărui declarație avea o importanță decisivă. Procedând astfel, instanța a privat-o pe reclamantă de posibilitatea judecării cauzei sale de către o instanță, în conformitate cu cerințele Convenției.

54. În consecință, a fost încălcat art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție.

II. Cu privire la alte pretense încălcări ale Convenției

55. În sfârșit, reclamanta s-a plâns de lipsa unei căi de atac efective prin care putea să conteste Ordonanța din 21 iunie 2011, astfel fiind încălcat art. 13 din Convenție.

56. Totuși, în lumina tuturor elementelor de care dispune și în măsura în care este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele invocate, Curtea constată că acestea nu indică nicio aparentă încălcare a drepturilor și a libertăților stabilite în Convenție sau în protocoalele la aceasta.

57. În consecință, acest capăt de cerere este în mod vădit nefondat și trebuie să fie respins în conformitate cu art. 35 § 3 lit. a) și art. 35 § 4 din Convenție.

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

58. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

59. Reclamanta a solicitat 400 de lei românești (RON) cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material, reprezentând amenda care i-a fost aplicată de parchet. Aceasta a solicitat, de asemenea, 1.000 de euro (EUR) cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat ca urmare a pierderii imaginii, onoarei și reputației sale în cadrul comunității.

60. Guvernul a susținut că nu există nicio legătură de cauzalitate între plângerea formulată de reclamantă în fața Curții și despăgubirea solicitată de aceasta pentru prejudiciul material. În plus, acesta a subliniat că reclamanta putea solicita revizuirea

procedurii în temeiul art. 465 alin. (1) din C. proc. pen. În cele din urmă, acesta a susținut că, astfel, constatarea unei încălcări constituia, în sine, o reparație echitabilă suficientă pentru pretinsul prejudiciu moral.

61. Curtea constată că art. 465 alin. (1) din C. proc. pen. permite revizuirea procedurii interne în vederea remedierii încălcărilor constatate de aceasta. Având în vedere natura plângerii reclamantei în temeiul art. 6 din Convenție, Curtea consideră că, în speță, cea mai adecvată formă de reparație ar fi redeschiderea în timp util a procedurii incriminate, la solicitarea reclamantei.

62. Pe de altă parte, Curtea consideră că aceasta trebuie să fi suferit un anumit grad de stres, care nu poate fi compensat doar prin revizuirea procedurii sau prin constatarea unei încălcări. Având în vedere natura încălcării constatate și pronunțându-se în echitate, Curtea acordă reclamantei 1.000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit.

B. Cheltuieli de judecată

63. Reclamanta a solicitat, de asemenea, 514 RON pentru cheltuielile de judecată efectuate în fața instanțelor naționale și în fața Curții.

64. Guvernul a argumentat că respectivele cheltuieli nu erau necesare.

65. Ținând seama de documentele de care dispune și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabil să acorde suma de 100 EUR pentru toate cheltuielile de judecată, plus orice sumă care poate fi datorată de reclamantă cu titlu de impozit.

C. Dobânzi moratorii

66. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal, practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA:

1. declară, în unanimitate, admisibilă cererea în ceea ce privește capătul de cerere referitor la art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție și inadmisibilă în ceea ce privește celelalte capete de cerere;

2. hotărăște, în unanimitate, că au fost încălcate art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție;

3. hotărăște:

(a) cu cinci voturi la două, că statul pârât trebuie să plătească reclamantei, în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, suma de 1.000 EUR (o mie de euro), care trebuie convertită în moneda națională a statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății, pentru prejudiciul moral, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit;

(b) în unanimitate, că statul pârât trebuie să plătească reclamantei, în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, suma de 100 EUR (o sută de euro), care trebuie convertită în moneda națională a statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății, cu titlu de cheltuieli de judecată, plus orice sumă ce poate fi datorată de reclamantă cu titlu de impozit;

(c) în unanimitate, că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, această sumă trebuie majorată cu o dobândă simplă, la o rată anuală egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale;

4. respinge, în unanimitate, cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 16 februarie 2021, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

PREȘEDINTE
YONKO GROZEV

Grefier,
Andrea Tamietti

În conformitate cu art. 45 § 2 din Convenție și art. 74 § 2 din Regulamentul Curții, opinia separată a judecătorilor Pastor Vilanova și Schukking se anexează la prezenta hotărâre.

Y.G.
A.N.T.

**OPINIA COMUNĂ PARȚIAL SEPARATĂ
a judecătorilor Pastor Vilanova și Schukking**

1. Opinia noastră separată se referă exclusiv la plata reparației echitabile acordate reclamantei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, în temeiul art. 41 din Convenție. Am elaborat această opinie comună pentru a ne exprima dezacordul față de poziția adoptată de majoritatea Camerei în această privință.

2. Considerăm că hotărârea din prezenta cauză: (a) nu justifică abaterea sa de la jurisprudența Curții în materie; și (b) procedând astfel, nu ține seama de necesitatea unei motivări în temeiul art. 45 § 1 din Convenție.

3. În primul rând, trebuie subliniat că, de multe ori, Curtea a considerat că o constatare a Curții în sensul existenței unei încălcări a art. 6 § 1 și § 3 din Convenție nu permite să se concluzioneze că vinovăția reclamantului a fost stabilită în mod eronat. Într-adevăr, este imposibil să se speculeze cu privire la ce anume s-ar fi întâmplat dacă nu ar fi fost încălcate garanțiile minime enumerate la art. 6 § 3. În astfel de circumstanțe, de multe ori, Curtea apreciază că o constatare a unei încălcări constituie, în sine, o reparație echitabilă suficientă [a se vedea *Sejdovic împotriva Italiei* (MC), nr. 56.581/00, pct. 134, 2006 II, *Ibrahim și alții împotriva Regatului Unit* (MC), nr. 50.541/08 și alte 3 cereri, pct. 315, CEDO 2016, și *Beuze împotriva Belgiei* (MC), nr. 71.409/10, pct. 199, 9 noiembrie 2018]. Este demn de remarcat faptul că nu mai puțin de trei hotărâri ale Marii Camere, dintre care două recent pronunțate, au adoptat o asemenea abordare. Cu toate acestea, în cazul de față, Camera pare să ignore această doctrină consacrată.

4. În al doilea rând, Curtea a considerat, de asemenea, că nu este necesar să se acorde o despăgubire cu titlu de prejudiciu

moral atunci când reclamantul poate obține revizuirea procedurii interne, după ce acesta a fost condamnat anterior. În speță, în dreptul intern există posibilitatea de revizuire a hotărârii. În această privință, Curtea a reiterat de multe ori faptul că, atunci când o persoană a fost condamnată în urma procedurilor care au generat încălcări ale cerințelor art. 6 din Convenție, de regulă, rejudecarea cauzei sau redeschiderea acesteia, dacă a fost solicitată, reprezintă, în principiu, forma cea mai potrivită de remediere a acestei încălcări [a se vedea, printre alte hotărâri, *Sejdovic împotriva Italiei*, citată anterior, pct. 126, *Öcalan împotriva Turciei* (MC), nr. 46.221/99, pct. 210 *in fine*, CEDO 2005 IV, *Cabral împotriva Țărilor de Jos*, nr. 37.617/10, pct. 42—43, 28 august 2018, și *Chernika împotriva Ucrainei*, nr. 53.791/11, pct. 82—83, 12 martie 2020]. Încă o dată, se pare că această jurisprudență consacrată a fost ignorată.

5. În cele din urmă, art. 45 § 1 din Convenție impune motivarea hotărârilor și deciziilor Curții. Această dispoziție pare clară și nu este permisă nicio excepție de la aceasta. Întrucât nu se prevede altfel, se poate deduce că obligația de motivare se referă la întregul text al hotărârii sau al deciziei, și nu doar la anumite pasaje ale hotărârii judecătorești. În consecință, cu tot respectul, susținem că, dacă majoritatea a dorit să își întemeieze constatările pe alte aspecte ale jurisprudenței sau să se abată de la hotărârile invocate de minoritate, aceasta avea obligația, ca parte a îndatoririlor ce îi revin în calitate de instanță europeană, să explice motivele poziției sale. O astfel de motivare ar fi permis consolidarea principiului securității juridice în prezenta cauză.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

